

מסכת כלים

פרק יב

א. טבעת אָדָם, טמָאָה. טבעת בְּהַמָּה וּכְלִים וּשְׁאָר כֹּל הַטְּבֻעֹת, טהוֹרוֹת. קורת הַחֲצִים, טמָאָה. וּשְׁלֵל אֶסְיָרִין, טהוֹרָה. פְּקֻולָּר, טמָאָה. שְׁלַשְׁלָת שִׁיפְשָׁבָת בְּהַבְּיַת נְעִילָה, טמָאָה. הַעֲשָׂוִיה לְכִפְתָּה, טמָאָה. שְׁלַשְׁלָת שְׁלֵל סִיטּוֹנוֹת, טמָאָה, שְׁלֵל בְּעַלִּי בְּתִים טהוֹרָה. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, אִימָתִי, בָּזְמָן שֶׁהִיא מִפְתָּח אֶחָד, אָבֵל אֲמֵם הִי שְׁנִים, או שְׁקוּשָׁר חַלְזוֹן בְּרָאָשָׁה, טמָאָה:

ב. קִנְהָ מַאֲזִינִים שְׁלֵל סְרוּקּוֹת, טמָא, מִפְנֵי אֶגְקָלִיוֹת. וּשְׁלֵל בְּעַלִּי בְּתִים, אֲמֵם יָשֵׁב בּוֹ אֶגְקָלִיוֹת, טמָא. אֶגְקָלִין שְׁלֵל כְּפָפִין, טהוֹרָה. וּשְׁלֵל רֹכְלִים, טמָאָה. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, שְׁלֵל רֹכְלִים, שְׁלַפְנֵיו טמָאָה, וּשְׁלַאֲתָרִיו טהוֹרָה. אֶגְקָלִי דְּרָגָשׁ, טמָאָה. וּשְׁלֵל נְקָלִיטִין, טהוֹרָה. שְׁלֵל שְׁדָה, טמָאָה. וּשְׁלֵל אֶקְוֹן, טהוֹרָה. שְׁלֵל שְׁלַחְן, טמָא. שְׁלֵל מְנוּרָת הָעֵץ, טהוֹר. זֶה הַכְּלָל, כֹּל הַמְּחַבֵּר לַטָּמָא, טמָא. וְהַמְּחַבֵּר לַטָּהוֹר, טהוֹר. וְכַלּוֹן, אַחַת בְּפָנֵי עַצְמָן, טהוֹרוֹת:

ג. כִּסְוי טָנִי נְשֵׁל מַפְכָּת, נְשֵׁל בְּעֶלְיִ בְּתִים, רְבּוֹ גָּמְלִיאֵל מַטְמָא, וְחֲכָמִים מַטְהָרִין. וְנְשֵׁל רֹפָאים, טָמָא. הַדָּלָת שְׁבַמְגָדָל, נְשֵׁל בְּעֶלְיִ בְּתִים, טָהָרָה. וְנְשֵׁל רֹפָאים, טָמָא. הַיְתּוֹכִין, טָמָאים. וְהַפְּרָכִין, טָהָרִין. עַקְרָב בֵּית הַבָּד, טָמָא. וְאַנְקָלִי שְׁבַקְתָּלִים, טָהָרָה:

ד. מִסְמָר הַגְּרָע, טָמָא. וְנְשֵׁל אַבּוֹ הַשְּׁעָוֹת, טָהָר. רְבִי צְדוֹק מַטְמָא. מִסְמָר הַגְּרָדִי, טָמָא. וְאַרְוֹן נְשֵׁל גְּרוֹסּוֹת, רְבִי צְדוֹק מַטְמָא, וְחֲכָמִים מַטְהָרִין. הַיְתּוֹהָה עֲגָלָה נְשֵׁלה נְשֵׁל מַפְכָּת, טָמָא:

ה. מִסְמָר שְׁהַתְּקִינוֹ לְהִיוֹת פּוֹתֵחׁ וּנוֹעֵל בּוֹ, טָמָא. הַעֲשָׂוֵי לְשָׁמֵרָה, טָהָר. מִסְמָר שְׁהַתְּקִינוֹ לְהִיוֹת פּוֹתֵחׁ בּוֹ אֶת הַחֲבִית, רְבִי עַקְיבָּא מַטְמָא. וְחֲכָמִים מַטְהָרִין, עד שִׁיצְרָפָנוּ. מִסְמָר נְשֵׁל שְׁלַחֲנִי, טָהָר. וְרְבִי צְדוֹק מַטְמָא. שְׁלַשָּׁה ذְּבָרִים רְבִי צְדוֹק מַטְמָא, וְחֲכָמִים מַטְהָרִין. מִסְמָר נְשֵׁל שְׁלַחֲנִי, וְאַרְוֹן נְשֵׁל גְּרוֹסּוֹת, וּמִסְמָר נְשֵׁל אַבּוֹ הַשְּׁעָוֹת, רְבִי צְדוֹק מַטְמָא, וְחֲכָמִים מַטְהָרִין:

ו. אַרְבָּעָה ذְּבָרִים רְבּוֹ גָּמְלִיאֵל מַטְמָא, וְחֲכָמִים מַטְהָרִין. כִּסְוי טָנִי נְשֵׁל מַפְכָּת נְשֵׁל בְּעֶלְיִ בְּתִים, וְתַלְוִי הַמְּגִידּוֹת, וְגַלְמִי כְּלֵי מַפְכּוֹת, וְטַבְלָה שְׁנַחְלָקָה לְשָׁנִים. וּמוֹדִים חֲכָמִים לְרַבּוֹ גָּמְלִיאֵל בְּטַבְלָה שְׁנַחְלָקָה לְשָׁנִים, אֶחָד גָּדוֹל וֶאֱחָד קָטָן, שְׁנַהְגָּדוֹל טָמָא וְהַקָּטָן טָהָר:

ג. דינר שפֶסֶל והתקינו לתרומות בצנאר קטנה, טמא. וכן סלע שבסלה והתקינה להיות שוקל בה, טמאה. עד כמה תפסל והוא רשיי לקימה, עד שני דינרים. פחות מכאן, יקוץ:

ה. האולר, והקלמוס, והאטזטלת, והמשקלות, והכורים, והכו, והכנא, טמאים. וכל גלמי כלי עץ, טמאים, חוץ משל אשכرون. רבבי יהודה אומר, אף גרופית של זית, טהורה, עד שתשילך: